

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 71 0 П 120495 16 Рев
Бања Лука, 16.03.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тица, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Ф.А., С.А. и С.А.1, сви из Ж., те сви заступани по пуномоћнику С.С., адвокату из Тузле, Улица ..., против тужене РС, коју заступа заступник по закону Правобранилаштво Републике Српске, Сједиште замјеника Бања Лука, ради накнаде штете, вриједност спора 60.000,00 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 120495 15 Гж од 06.01.2016. године, на сједници одржаној дана 16.03.2017. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 П 120495 11 П од 18.09.2015. године одбијен је тужбени захтјев тужитеља да се тужена обавезе да им на име накнаде нематеријалне штете, по основу душевних болова због смрти блиских сродника и патњи које су имали због његовог боравка у логору, исплати износ од по 20.000,00 КМ, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе па до исплате, као и захтјев за накнаду трошкова парничног поступка. Тужитељи су обавезани да туженој надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 2.187,50 КМ, док је захтјев тужене за накнаду трошкова поступка преко досуђеног износа одбијен.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 120495 15 Гж од 06.01.2016. године жалба тужитеља је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је и захтјев тужитеља за накнаду трошкова жалбеног поступка у износу од 2.106,00 КМ.

Изјављеном ревизијом другостепену одлуку побијају тужитељи, због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтјев тужитеља усвоји или да се нижестепене одлуке укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није дозвољена.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитеља да се тужена обавезе да им надокнади нематеријалну штету, сваком од тужитеља у износу од по 20.000,00 КМ. Нижестепеним пресудама захтјев тужитеља је у цјелости одбијен.

Одредбом члана 237. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), у вези са одредбом члана 456 а) истог закона, прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ (став 2.).

У конкретном случају, ријеч је о парници за накнаду нематеријалне штете у којој је првостепена пресуда донесена дана 18.09.2015. године, дакле, након ступања на снагу (27.07.2013. године) Закона о измјенама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 61/13).

Тужитељи су у овом спору формални супарничари у смислу одредбе члана 362. став 1. тачка 2. ЗПП. Предмет спора су, наиме, њихови захтјеви исте врсте, који се заснивају на битно истоврсном чињеничном и правном основу. Постоји стварна и мјесна надлежност истог суда за сваког од тужитеља, као и за туженог.

Када у тужби има више тужитеља, као у овом спору, код формалног активног супарничарства, сваки од тужитеља као супарничар је самостална странка у парници. Радње или пропуштање некога од њих не користи, нити штети другим супарничарима. У односу на сваког од формалних супарничара суд може посебно одлучивати. Нема правних сметњи да сваки од формалних активних супарничара поднесе тужбу против истог туженог и да се води онолико парничних поступака колико има тужитеља. Процесно правни институт формалног супарничарства је установљен првенствено из разлога процесне економије да би се провео рационалнији, бржи и јефтинији поступак.

Околности, на које је указано, упућују на закључак да се вриједност предмета спора када постоји формално активно супарничарство, у смислу одредбе члана 316. ЗПП одређује према вриједности сваког појединог захтјева, а не њиховог збира.

Како је, у конкретном случају, одлучивано је о захтјеву тужитеља, чији сваки поједини захтјев не прелази износ од 30.000,00 КМ, произлази да сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена.

У изјављеној ревизији, тужитељи нису предложили да се о ревизији одлучи у смислу одредбе члана 237. став 3. ЗПП, нити су означили правно питање због којег се ревизија подноси, уз одређено навођење прописа и других важећих извора права који се на њега односе, а нису ни одређено изложили разлоге због којих сматрају да је то питање важно за осигурање јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени (члан 237. став 3. и 4. ЗПП), па тиме ни по овим законским одредбама нема мјеста одлучивању по изјављеној ревизији.

Из изложеног, ревизију тужитеља је ваљало одбацити, примјеном одредбе члана 247. став 4., у вези са чланом 237. став 2. и 4. ЗПП.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић